

Rusko-kitajski spor je prešel tudi že na mednarodne sestanke

Na kongresu za svetovni mir v Stockholmu so se tovariši iz Moskve in Peipinga javno "prepričevali".

STOCKHOLM, Šved. — Pred prazniki je bil v švedski prestolnici kongres za svetovni mir. Kongres je znan, spada med komunistične frontne organizacije, zato njegove resolucije ne vzbujajo posebnega zanimanja, saj so tako ali tako že naprej sestavljene v Moskvi.

Letošnji kongres je bil prava senzacija za tiste, ki zasledujejo razvoj sodobnega komunizma. Na kongresu sta se namreč javno spoprijeli moskovska in peipinška struja. Tovariši so se v glavnem prepirali o vprašanju, ali je bolj pametno agitirati za razorožitev in sporazum o berlinski krizi ali pa agitirati za razna osvobodilna gibanja v afriških in azijskih kolonijah.

Kitajski tovariši so uporno trdili, da nima nobenega smisla katerakoli agitacija za razorožitev ali za kompromis v berlinski krizi, "ker kapitalisti tako ali tako nočejo nikoli in nikjer nobenega pravičnega kompromisa", dočim more proti-kolonialna agitacija samo koristiti svetovnemu komunističnemu gibanju.

Ruski tovariši so dokazovali, da to ni res. Končno so se pobotali in odobrili soglasno kompromisno resolucijo. Vsi udeleženci so vedeli, da resolucija ni prav nič zakrpalja spora med Rusi in Kitajci. Na videz so "zmagali" Rusi, toda nihče ne da ničesar na to "zmago".

Gvatemala zahteva plačilo za priprave nastopa proti Castru

GVATEMALA, Gv. — Predsednik Miguel Ydigoras Fuentes je v novoletnem govoru pozval predsednika ZDA J. Kennedyja, naj izpolni obljubo, ki so jo dale Združene države Gvatemali, ko je ta pristala na vezbanje kubanskih nasprotnikov Castra na njenih tleh.

Združene države so obljubile, da bodo posredovale med Veliko Britanijo in Gvatemalo v vprašanju Britskega Hondurasa. Gvatemala trdi, da je to del njene ozemlja, čeprav je v britskih rokah že od 18. stoletja, in zahteva, da pristane London na njegovo priključitev Gvatemali. V Londonu gvatemalsko zahtevo zavračajo, pri tem pa pripominjajo, da bo Honduras dobil v odgovarjajočem času možnost, da se odloči za neodvisnost.

Tokrat se je dogodilo prvič, da je predsednik Gvatemale uradno priznal delež svoje države pri pripravah nesrečnega napada na Castrovo Kubo v preteklem aprilu.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in toplejše. Naletavanje snega, kasneje dež. Najvišja temperatura 36.

Novi grobovi

Louis Godec
Umrli je 88 let stari Louis Godec, po domače Srakarjev, ki je živel 14 let v Jennings Home. Pogreb ima v oskrbi L. Ferfolia pogreb. zavod. Podrobnosti jutri.

Zadnje vesti

LIZBONA, Port. — Vlada je izjavila, da so bili za uporomo v Beji na novega leta dan "komunisti".

WASHINGTON, D. C. — Zastopnik države vneja tajništva White Lincoln je sinoči zanimal, da bi bile Združene države kdaj obljubile, da bodo v plačilo za vezbanje Castrovih nasprotnikov za napad na Kubo v lanskem aprilu obljubile Gvatemali podporo v njenem prepiru z Vel. Britanijo o Britanskem Hondurasu, ki ga smatra Gvatemala za del svojega suverena ozemlja, čeprav je v posesti Vel. Britanije še iz 18. stoletja, ko Gvatemala sploh ni niti obstajala kot neodvisna država.

BOA ESPERANCA, Braz. — Nabito poln avtobus je zdrsnil s ceste in se po strmini zvrnil v reko. Pri tem je bilo 30 potnikov mrtvih, 40 pa ranjenih.

PALM BEACH, Fla. — Včeraj je bilo to objavljeno, da bo predsednik Kennedy prihodnje pomlad obiskal Meliko.

MOSKVA, ZSSR. — Sovjetija je zavrnila ameriški protest proti zahtevi vzhodnonemške policije na prehodih v Vzhodni Berlin po predložitvi osebnih dokumentov od strani civilnega osebja ameriške armade.

DJAKARTA, Indonez. — Vlada je odklonila nizozemsko ponudbo pogajanj o bodočnosti Zahodne Nove Gvineje. Izjavila je, da bo to vprašanje rešeno na temelju izjave predsednika Sukarna pred dvema tedni. Ta je tedaj objavil mobilizacijo vseh vojaških sil in odredil vojaško osvojitve nizozemske Nove Gvineje.

Pohod v Goo Menonu ni zagolovil zmage!

Indijska politična javnost ne kaže posebne naklonjenosti levičarju Krišni Menonu, vojnemu ministru v Nehrujevi vladi.

BOMBAY, Ind. — V političnih krogih trdijo, da se je Nehru odločil za vojaško zasedbo portugalske posesti v Prednji Indiji na prigovarjanje svojega vojnega ministra levičarja Krišne Menona. Ta je zašel v precejšnje težave v volivni borbi. Njegovo sodelovanje pri zasedbi portugalske posesti naj bi mu ustvarilo v javnosti posebno meo volivci nov ugled in mu tako zagotovilo zmago pri volitvah v zvezni parlament.

Vodniki opozicije, ki so postavili proti Menonu skupnega kandidata, znanega sodelavca pokojnega Gandija, trdijo, da Krišna Menon z zasedbo portugalske Goe, Damaa in Diua v obeh volivcih ni nič pridobil, preje izgubil in je zato njegov poraz, če se razpoloženje volivcev v Bombayu v zadnjem trenutku ne obrne, neizbežen.

Ruska podpora Indiji

Moskva bo dala Indiji gospodarsko pomoč za razvoj osvojene portugalske posesti.

NEW DELHI, Ind. — Sovjetska zveza je nudila Indiji popolno moralno oporo pri osvojitvi portugalske posesti v Indiji. Njen predsednik L. Bežnev, je bil v času pohoda v tri portugalske ostanke ozemlja v Indiji, na obisku v Indiji, da bi bil s tem podan še večji poudarek sovjetski podpori indijskemu vojaškemu pohodu.

Sedaj napovedujejo, da bo Sovjetska zveza dala Indiji gospodarsko pomoč za izvedbo morebitnih načrtov zasedenega portugalskega ozemlja. Zanimivo je tudi, da kroži po satelitskih deželah propagandni film, ki podpira v mejnem sporu Indije z rdečo Kitajsko — Indijo.

Iz slov. naselbin

NEW ROCHELLE, N.Y. — Na novega leta dan se je težko ponesrečil znani slovenski salezijanec dr. F. Knific. Padel je na ledu in si pri tem pretresel možgane, ki mu krvavijo. Leži v nezavesti.

BERWYN, Ill. — Rojakinja ga. Marija Sušteršič s 1531 S. Euclid St. je dobila sporočilo iz Ljubljane, da ji je umrla mati Metka Kocjan, roj. Purkart v vasi Purkače pri Robu pri Velikih Laščah. Zapustila je moža Jožeta, hčer Irco in Trnovem pri Ljubljani, Marijo v Berwynu, Francisko v Buenos Airesu.

GARY, Ind. — Pretekli četrtek, 28. decembra 1961, je tukaj umrla Mrs. Anna Brišar, roj. Zadravec. V Gary je zapustila sinova Franka in Mirkota Kolariča, hčerko Loretto Brišar, več vnukov in drugih sorodnikov, v Clevelandu pa nečaka Augusta Pintaricha. Pogreb se je vršil preteklo soboto iz hrvaške cerkve sv. Jožefa Radnika na Calumet Park pokopališče.

Rakete bodo imele v novem federalnem proračunu odlično mesto

WASHINGTON, D.C. — Novi federalni proračun se bo vrtel okoli 93 milijonov dolarjev, bo torej za nekaj milijonov večji od lanskega. Od povečanja bodo imele največ korist medcelinske rakete. V njem bo namreč namenjeno samo za raketo Polaris nekaj nad 2.1 milijona in za raketo Minuteman nekaj nad 2 milijona.

Pri tem ne bodo zanemarjeni strateški bombniki, ki so še zmeraj hrbtenica zračne obrambe ZDA. Imamo jih sedaj nekaj nad 2.000, največ je med njimi bombnikov B-52, B-47 in B-58. Svojo operativno vrednost bodo imeli po sodbi strokovnjakov še 5 do 10 let. Strokovnjaki namreč priznajo, da so medcelinske rakete zanesljive, v kolikor se tiče daljave. Ne zadenejo pa cilja s tako sigurnostjo, kot je potrebna za sigurno vojskovanje.

ZAHOD IŠČE OSNOVO ZA RAZGOVORE S SOVJETIJO

Včerašnjemu nad dve ure trajajočemu razgovoru ameriškega poslanika v Moskvi s sovjetskimi zunanjim ministrom bo sledil nov, kakor hitro bodo zahodne sile ugotovile, da obstoji osnova za nadaljevanje razgovorov o rešitvi berlinskega spora in ostalih spornih vprašanj med Zahodom in Vzhodom.

MOSKVA, ZSSR. — Poslanik Združenih držav Llewellyn E. Thompson se je včeraj dve uri in 20 minut razgovarjal s sovjetskim zunanjim ministrom Andrejem Gromykom o Berlinu in Nemčiji. Od Gromyke je hotel izvedeti pogoje, na temelju katerih bi bila Sovjetska zveza pripravljena urediti vprašanje bodočnosti Zah. Berlina. V glavnem sta predstavnik Amerike in predstavnik Sovjetije pregledala dosedanja stališča obeh sil v tem vprašanju in skušala dognati, kje obstoja volja za popuščanje. V bistvu niti nobenih sprememb stališč. Thompson je kasneje izjavil časnika, da bosta z Gromykom razgovore nadaljevala ob določenem času. Danes se bo ameriški poslanik setal s svojima francoskim in angleškim tovarišem, da jima pove, kaj je ugotovil tekom razgovorov z Gromykom.

Ameriški poslanik je začel razgovore s sovjetskim zunanjim ministrom v okviru sklepanja sprejetih pretekli decembra na posveth zahodnih sil in NATO v Parizu ter v soglasju z razgovori Macmillan-Kennedy na Bermudih pred Božičem.

Sinoči je poslal točno poročilo o svojem sestanku z Gromykom v Washington, da bodo mogle Združene države informirati o poteku razgovora Francijo in Vel. Britanijo ter odločiti, ali obstoji osnova za uspešne razgovore ali ne.

Na sprejemu na kubanskem poslanstvu ob triletnici Castrovega prevzema oblasti je Gromyko izjavil, da se bodo razgovori s Thompsonom nadaljevali, da pa za sedaj ni mogoče reči še nič o izgleh na uspeh.

Izjava Hruščeva

Izvestia, uradno glasilo sovjetske vlade, so prinesla včeraj izjavo predsednika vlade Nikite Hruščeva, v kateri poziva ta k "mirnemu sožitju" in ureditvi perečih vprašanj med Zahodom in Vzhodom potom pogajanj ter sprejemu sovjetskega predloga za "popolno razorožitev pod strogim mednarodnim nadzorom".

Na končanje sramotnega kolonialnega sistema in za takojšnjo sklenitev mirovne pogodbe z Nemčijo.

Hruščev je zatrjeval, da je Sovjetska zveza zdaj kot vedno pripravljena storiti vse za mirno rešitev mednarodnih vprašanj ob upoštevanju koristi vseh prizadetih dežel, ker se zaveda dobro, da ima svet samo dve izbiri: mirno sožitje s tekmo na gospodarskem polju med kapitalističnim in komunističnim sistemom ali pa uničujočo atomsko vojno.

Hruščev je podobne izjave dal ponovno v preteklosti, zato zahodni opazovalci na polagajo toliko na njihovo vsebino kot na čas, tik po prvem razgovoru ameriškega poslanika s sovjetskim zunanjim ministrom.

Razgovori vise dejansko še vedno v zraku. Predsednik Francoske republike De Gaulle se jih je pripravljen udeležiti, če bo Sovjetija nehala groziti in pokazala resno voljo za pogajanja. Po francoskem mnenju tega doslej še ni storila.

Sankcije proti Dominikanski republiki bodo ukinjene ta teden

WASHINGTON, D.C. — Izvršilni svet Organizacije ameriških držav bo na pritisk naše administracije verjetno že danes sklenil, da preneha z diplomatskim in gospodarskim bojkotiranjem Dominikanske republike, ki se je začelo v avgustu 1. 1960.

Konec bojkota bo važen za republiko v dveh ozirih. S koncem sankcij bo formalno končan tudi režim diktatorja Trujilla, kajti iz sedanega narodnega sveta, ki vodi republiko, se bo umaknil predsednik Balaguer, zadnji ostanek bivše vlade. Na drugi strani bo Amerika takoj dodelila Dominikanski republiko kvoto za uvoz sladkorja in tako pomagala novemu režimu na gospodarskem polju. Tudi ostale članice OAD bodo obnovile z republiko normalne gospodarske stike.

Znani vodnik jeklarske industrije Fairless umrl

LIGONIER, Pa. — V ponedeljek je umrl 71 let stari Benjamín Fairless, dolgoletni vodnik U. S. Steel Corp., največje jeklarske družbe na svetu. On smrti je bil predsednik American Iron and Steel Institute. Umrl je na svojem domu zaradi bolezni.

Iz Clevelanda in okolice

Dobrodošel—

K svojemu bratu Janezu Breznikarju na 1128 E. 67 St. je prišel Feliks Breznikar. Bil je kot begunec v taborišču Traiskirchen v Avstriji. Liga KSA je posredovala zanj, da se je preselil v Cleveland in tu našel svojo domovino. Rodom so Breznikarjevi z Vrha, p. St. Rupert na Dolenjskem. Naj bi bil dobrodošel in srečen med nami!

Seja—

Carniola Hive No. 493 T.M. ima nocoj ob 7:30 sejo v SND na St. Clair Ave., soba št. 1.

Društvo Glas Clevelandskih delavcev št. 9 SDZ ima v nedeljo, 7. jan., ob devetih dopoldne sejo. Seja je važna zaradi veselice 20. januarja in zaradi konvencije SDZ v maju. Vsi vabljeni!

Društvo upokojencev v Euclidu ima jutri, v četrtek, ob dveh popoldne redno sejo v SDD na Recher Ave.

V bolnišnici—

Mr. Louis Eckart z 21931 Westport Ave. je v Euclid Glenville bolnišnici, soba št. 818. Obiski so dovoljeni! Zelimo mu skorajšnjega ozdravljenja!

Zadušnica—

Jutri, 4. jan., ob 8:15 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Antona Lauriha.

Jutri, v četrtek, ob osmih bo v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pok. Johna Rogel ob 1. obletnici smrti.

Lepa starost—

Joseph Vrček s 5082 Greenhurst Ave., Maple Heights, O., bo v soboto, 6. januarja, dopolnil 85 let. Je še vedno trden. Sorodniki in prijatelji mu želijo še mnogo let zdravlja!

Nova državljana—

Mr. Ignac in Mrs. Rozalija Hozjan z 1267 E. 169 St. sta napravila državljanski izpit. Čestitamo!

Rokoborba—

Jutri zvečer ob 8:30 se bosta v Areni pomerila brata Kalmikoff z DiPaolom in Brazilom. Nastopilo bo tudi več drugih parov.

Novi odbor—

Podr. št. 41 SZZ ima za 1. 1962 sledeči odbor: duh. vod. č. g. M. Jager, predsed. Mary Rogel podpreds. Mary Markel, taj. Ella Starin, 17814 Dillewood Rd., IV 1-6248, blag. Mary Debevec, zapis. Anna Rebol, nadzor. Mary Cerjak, Rose Strumble in Mary Prelogar, zastop. za SDD Mary Markel. Seje so vsak 1. torek v mesecu.

Podr. št. 14 SZZ ima za 1. 1962 sledeči odbor: duh. vod. č. g. A. L. Bombač, predsed. Tillie Spehar, podpredsed. Mary Strazisar, taj. Pauline Cesar, blag. Mary Iskra, zapis. Antonia Sustar, nadzor. Frances Globokar, Antonia Kastrevic in Antoinette Wechich; zastop. za Klub društev AYC Josephine Cebul in Josephine Blatnik, za letno konf. AYC Josephine Blatnik, Mary Strazisar in Antonia Ipapec. Seje so vsak 1. torek v mesecu v AYC na Recher Ave.

Kdo je našel?—

Revna oseba je izgubila na poti od cerkve sv. Vida po St. Clair Ave. do E. 43 St. slovenski mali misal v platno vezan z rdečo obrezo. Kdor bi ga našel, naj ga izroči v trgovini Familia na Glass Ave.

Državljanska vojna v Južnem Vietnamu dobila novo podobo

SAIGON, J. Viet. — Predsednik Diem je bil toliko pameten, da je sprejel večino predlogov, ki mu jih je svoj čas stavil Kennedyev osebni zaupnik gen. M. Taylor. Sicer se je nekaj repelil in celo javno kritiziral po svojih okoliščinah ameriško politiko, toda končno je vendarle pristal na ameriške nasvete. Verjetno bo še ta teden oklical načrt, kako misli reorganizirati svojo javno upravo in svojo armado. To bo v zvezi z objavo načrta, kako misli naša administracija podpreti njegov boj proti komunističnim gverilcem.

Vojaški del sporazuma med Ameriko in Vietnamom dejansko že izvršujejo na celi črti, tako da je vietnamsko gverilsko vojskovanje dobilo popolnoma novo podobo, ki se izraža v povečani mehanizaciji vojskovanja. Pri tem sodelujejo ameriški strokovnjaki do take meje, da dejansko vodijo zamotanejšje gverilske operacije.

Pod ameriškim "vodstvom" so na primer policijski psi, ki pridno iščejo po džunglah komunistične gverilce in njihova gnezda. V ameriških helikopterjih sedi-

jo ameriški pilotje in skušajo odkriti vsa gverilska gnezda v džunglah. Kjer jih pri tem ovira gostota listje na drevju, posipajo drevesa s posebnimi kemikalijami, tako da listje takoj odpada. Tako se pokažejo v džunglah kar cele goščave, kjer se komunistični gverilci ne morejo nikamor skriti. Ameriški svetovalci vedijo tudi dejanske operacije v džunglah. Vietnamski vojaški kogi so s tem zelo zadovoljni, kajti tako so se znebili vmešavanja Diema in njegove okolice v vojaške operacije.

Vietnam je vpeljal tudi novo metodo v agitaciji med civilnim prebivalstvom na deželi. Oskrbel ga je z radio-aparati, kjer se dajo ujeti samo vietnamske ne pa gverilske radio-oddaje postaje. Daje posebne ugodnosti materialnega značaja tistim podeželskim kmetom, ki se oddajo, da prebijejo s svojimi družinami noči v posebnih, dobro zavarovanih naseljih, ki so podobna malim trdnjavam.

Ameriški strokovnjaki preskušajo tudi novo taktiko v gverilskem vojskovanju. Kakor hitro helikopterji ugotovijo gverilsko gnezdo, takoj drugi helikopterji uničijo vsa skrivališča, kot stre-

he, listje z dreves itd. Med tem novi helikopterji ugotavljajo pota, ki vodijo iz gverilske postojanke in svoja dognanja telefonirajo vietnamskemu štabu. Štab takoj organizira prenos svojih čet s helikopterji na pota, ki jih morajo komunistični gverilci uporabljati pri svojem begu. Ko se gverilci pomikajo po potih, jih helikopterji preganjajo s svojimi strojnimi puškami in lahkiimi bombami, dokler ne padejo v zasede, ki jih je pripravila vietnamska lokalna komanda. Glavno težo bojevanja nosijo torej helikopterji, ki pri tem niso brez nevarnosti. Koliko helikopterjev je bilo pri tem delu že zgubljenih, je vojaška tajna.

Druga važna novost v gverilskem vojskovanju tiči v tem, da so vietnamske čete prenesle gverilsko vojno tudi v Severni Vietnam. S pomočjo padalcev in s prevozom čet s helikopterji se je Diemovim četam posrečilo organizirati v Severnem Vietnamu nekaj gverilskih postojank, ki jih komunistična vietnamska vlada nikakor ne more uničiti. Tudi tam vodijo operacije ameriški gverilski strokovnjaki. Proti komunistični gverilci v Severnem Vietnamu uživajo simpatije do-

mačega prebivalstva, ki je do grla sito komunističnega režima, zato pa lačno kruha. V nekaterih krajih v Severnem Vietnamu ljudje že naravnost strdajo. Govorice o tem se hitro širijo po vsej deželi in proti-komunistični gverilci jih pridno izrabljajo v svoje namene.

Da se oborožene sile ZDA tako živo zanimajo za gverilsko vojskovanje v Vietnamu, ima svoj poseben razlog. Predsednik Kennedy je že pred meseci dal nalog naši narodni obrambi naj izvežba posebne čete za gverilsko vojskovanje. Vezbanje se že vrši, toda na domači ameriških tleh je vse bolj na papirju. Koliko je vezbanje sploh vredno in kako se obnese v bojih, zato nudi ravno državljanska vojna v Vietnamu dobro preskušnjo. V Saigonu namigujemo, da bodo s podobno taktiko začeli tudi v Laosu, ako se bo sedaj obnesla v Vietnamu.

Da nova taktika postaja zopetna tudi komunističnim vojaškim poveljnikom v Severnem Vietnamu, se da sklepati iz novice, da so v njihov štab prišli vojaški strokovnjaki iz Peipinga, govo ne samo za prijateljske razgovore.

NAROCNINA:

Za Zedinjene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months.

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 2 Wed., January 3, 1962

Letošnja diplomacija na vrhovih

To je teden začetka priprav za bilance najrazličnejših vrst. Ni ga oklical predsednik, oklicala ga je tradicija mnogih desetletij. Ni pa brez potrebe; pove nam, kaj vse smo doživeli na vseh poljih človeškega udejstvovanja, največ na gospodarskem in na političnem.

Ako bi hoteli zbrati material za politično zgodovino v preteklem letu, bi morali posvetiti posebno pozornost diplomaciji na vrhovih. Ni ravno priljubljena v mednarodni javnosti. V vsaki države najde dosti kritikov. Ni važno njihovo število, važni so kritiki po svoji poklicni skušnji; največje in najostreje kritike najdemo namreč v vrstah bivših diplomatov, ko so skoraj vsi proti te vrste diplomaciji in ki jim njihovo udejstvovanje v diplomaciji daje več kot dosti razlogov za negativno stališče do sestankov vodilnih politikov, ki se hočejo mešati v izvrševanje diplomatskih nalog. Zanje drži še zmeraj pravilo, da državniki voditelji določajo vsebino in smer zunanje politike, dočim jo mora izvrševati poklicna diplomacija. Prirodna logika odobrava tako stališče, toda politiki mislijo drugače.

Poglejmo na primer predsednika Kennedyja. Tekom svoje volivne kampanje je predlaskim precej kritično gledal na "osebno diplomacijo." Imel je pri tem pred očmi, da so politična potovanja naših predsednikov od Wilsona naprej v začetku bila na splošno odobravana, pozneje pa splošno kritizirana. Javnost je namreč od takih sestankov na vrhovih pričakovala več, kot je bilo dosegljivo. Rezultati so jo praviloma razočarali. In vendar je Kennedy hitro pozabil na to, kar je govoril na agitacijskih potovanjih. Lotiti se je moral osebne diplomacije, deloma na pritisk svoje okolice, deloma na prošnje in nasvete svojih zaveznikov.

Tako se je začela takoj po januarju cela procesija obiskov tujih državnikov, ki so romali v Belo hišo v Washington. Večina teh romarjev je šla tja iskat podpore. Vstili so se s tako hitric, da je zmanjkalo tednov. Bili so slučajni, ko sta bila v naši prestolici kar po dva na teden. Človek lahko razume, da taka romanja podpirajo tudi cilje naše zunanje politike in da so torej dobrodošla. Na drugi strani pa ne bi smeli pozabiti, da Kennedyevi sestanki s temi romarji pomenijo tudi žrtvovanje dragocenega časa, ki bi se verjetno dal plodonosnejše vporabiti v druge namene. Število teh romarjev je tako veliko, da bi morali porabiti ves prostor za uvodnik, ako bi hoteli naštet samo njihova imena in čas njihovih obiskov v naši prestolici. Uradne izjave o njihovih obiskih bi pa pomenile celo knjigo. Vsebinske take knjige bi bila seveda obupno prazna, ponavljala bi dejstva, želje in sklepe, ki jih poznamo že dolga poveljna leta.

Nekaj obiskov je Kennedy hotel vrniti, nekaj jih je napravil po svoji volji, v vseh slučajih je pa obravnaval zadeve, ki spadajo med posle poklicne diplomacije ali pa v propagando. Vzemimo zadnji njegov sestanek z angleškim ministrskim predsednikom Macmillanom. Prav je, da sta se oba državnik pogovorila o težavah, ki jih ima vsak v svoji deželi. Sedaj Kennedy najbrže bolje ve, zakaj angleška vlada ne more zmeraj biti na ameriški liniji, Macmillan pa tudi ve, da ne bo Kennedy imel prostih rok pri usmerjanju ameriške zunanje politike. Da sta govorila tudi o tekočih mednarodnih problemih, se razume. Sklepati o njih nista mogla dosti, saj ne vesta, kako se bodo stvari razvijale. Vsekakor je značilno za sodoben način poslovanja v zunanji politiki že samo dejstvo, da sta se Kennedy in Macmillan videla kar štirikrat v nepolnem letu Kennedyevega režima. In to v stoletju, ko je Wilson šel samo na mirovna pogajanja v Pariz po prvi svetovni vojni in ko so se trije vodilni politiki zapadnega sveta sestali samo trikrat tekoma in takoj po zaključku druge svetovne vojne.

Kennedy je mlad in ima veselje do potovanja, toda mislimo, da je dosegel mejo. Ako bo potoval več kot je do sedaj, bo samo število njegovih potov brez pravega uspeha naraščalo, kar bo sprožilo dosti upravičene kritike in škodovalo njegovi politični bodočnosti. Ne sme na primer politično doživeti tega, kar je doživel Eisenhower s svojim nameravanim potom na Japonsko.

Sicer najdemo med vodilnimi mednarodnimi politiki ljudi, ki radi potujejo in ki tudi ne. Med zadnje spada De Gaulle. Drži se pravila, da on določa vsebino in smer francoske politike, njegova diplomacija naj jo pa izvaja. Rad potuje angleški ministrski predsednik Macmillan, nekaj manj je vnet za potovanja Adenauer. Oba imata vsaj odprta vrata za obiske, kamor hočeta iti.

Hujše je za take priče, kot je Hruščev. On bi najraje potoval vsak mesec. Ker ne najde v tujini državnikov, ki jih smatra za sebi enake in ki bi ga hoteli sprejemati, mora tem več potovati v lastni deželi, ki je vsekakor dosti velika za neomejeno število potovanj.

V še večji stiski so taki diplomatski turisti, kot je Tito. Bil bi rad zmeraj na poti, kadar je sit domačih tovarišev. Pa je že obhodil Azijo in Afriko, kam naj gre sedaj?

V Evropi ga ne smatrajo več za tako važnega, da bi ga morali sprejemati, v severno Ameriko ne more, akoravno bi strašno rad prišel, njegova pot v Latinsko Ameriko se je pa nekam zataknila. Najbrže se boji, da bi mu na poti delali težave moskovski in kitajski tovariši, da ne govorimo o njegovih nasprotnikih v svobodnem svetu, ki imajo tudi nekaj besede v južno-ameriških prestolicah.

Hvala Bogu, da za začetek letošnjega leta ni napovedanih večjih obiskov. Človek se kar oddahne, ko zve, da bo zaenkrat šla samo predsednikova žena s svojim svakom na Japonsko, pozneje pa v južno Azijo. To je lepo. Odpadli bodo vsi dolgačasni komunikacije o uradnih pogajanjih, več bo poročil o čajankah in seveda tudi o oblekah, čevljih, frizurah itd. Sploh bi bilo pametno, da bi se osebna diplomacija razdelila po polovici med oba spola. Eno leto naj bi potovali državniki, drugo pa njihove žene. Eno leto oddiha ne bi škodovalo svetu, ki je že sit hladne vojne, veselil bi se pa ženske diplomacije, ki gotovo ne bo sprožila prave vojne.

BESEDA IZ NARODA

Kako na Portoriku dekleta fante lovijo

New York, N. Y. — Boste rekli: "Saj jih povsod, ne samo na Portoriku." Imate prav. Vendar je ta lov na Portoriku posebno zanimiv in v marsičem drugačen ko drugod.

Najprej povem, da je na otoku skoro še enkrat več deklet ko fantov. "Uboga dekleta!" bo kdo vzkliznil. Jaz pa pravim: Fantje, fantje, ti so šele reveži!

Nisem si vzel časa, da bi se pogledal v vprašanje, ali so razne navade, ki so na Portoriku udomačene, ljudje nekada od drugih prinesli, recimo morda iz Španije, ali so nastale na Portoriku samem. Dejstvo je, da se je do li ženskemu spolu posrečilo uistvariti take družabne zahteve in navade, da postane fant suženj, kakor hitro se zaljubi.

Brž ko se dva začneta rada imeti in dekletovi starši za to zvedo, morata postati "ženin in nevesta," kar ima za posledico, da imata vso prostost shajati se in biti ponoči zdoma, a "ženin" svoje "neveste" ne sme več zapustiti. Gorje mu, če to stori. Njena družina ga tako očrni pri vsej srenji, da ga vsi grdo gledajo. Nič slabega ne vidi na tem, če se dekleta premisli in prebere. Fantu štejejo kaj takega seveda v hudo sramoto. Njemu pa ni dovoljeno "nevesto" pustiti in si izbrati drugo. Če se pa le odloči in mu uspe, ga imajo vsi za neznačajneža in nehvaležneža.

Če pišem "nevesta," ne uporabljam besede v pomenu, kot ga poznamo med nami, marveč v smislu, ki ga ima na Portoriku. Pri nas začne fant imenovati svoje deklo nevesto šele kak teden pred poroko, nekako ko sta že na oklicih. Prej sta samo fant in dekleta. Na Portoriku pa fantov in deklet skoraj ni, vsi so takoj "ženini" in "neveste," po njihovo "novio y novia."

Samo po sebi je brez pomena, katero besedo rabijo, zlo tiči v dejstvu, da od takojimenovanega "ženina" zahtevajo, naj se obnaša do "neveste" kot resnični ženin in jo brezpogojno poroči.

Narobe svet. Nič spogledljivega in nič proti splošnim navadam ne vidi v dejstvu, če se poročena mož in žena ločita. To je pač že v navadi in po splošnem prepričanju dopuščeno. Ko je vendar narobe res. Sv. zakon je nerazdružljiv, znanje se pa lahko razdere. Na Portoriku pa veda javno prepričanje, ki trdi prav narobe. To zmotno naziranje je rodil ženski naravni nagon po samohranitvi in samobrambi. Nobena noče ostati "zarjavela devica," zato z vsemi sredstvi lovijo može. Nič zato, če jo pozneje pusti. Da je le "gospa," čeprav ločena. Biti ločena, se ne šteje v sramoto, pač pa je vsako sram, če ni mogla nobenega vjeti.

Tudi drugače so portoriški "ženini" sužnji vpeljanih navad. Pod nobenim pogojem ne sme tak fant biti skupaj z drugim dekletom, ne na ulici in ne v družbi. Če bi ga videli, bi to veljalo kot huda nezvestoba do "neveste." Če pa dekleta gre kdaj z drugim, ne smatrajo tega za zlo. Recimo, da šola, kjer so fantje

in dekleta, priredi izlet. Fant, ki ima "nevesto," ki ni iz iste šole, nikakor ne sme na izlet, če ne gre tudi ona z njim. Zanimivo pa je, da ona lahko gre, čeprav brez "ženina."

Sploh je fant v dobi zaljubljenosti dekletov suženj. Nikamor ne sme sam, vedno ob njeni strani: v kino, na sprehode, na ples in vse mora on plačevati. Če dekleta hodi v šolo ali na delo, jo mora spremljati in hoditi iskati. Saj ne rečem, tudi drugod zaljubljeni delajo tako. Vendar je nekaj drugega, če je fant do dekleta postrežljiv iz goli ljubezni, kot pa, če mora tako postopati, ker mu družabne navade tako nalagajo.

Hudo je za fanta tudi, ker mora za poroko in za bodoči dom vse sam oskrbeti, le njegovi starši mu včasih pomagajo, če morejo. Nevesta nič ne prinese k hiši, samo poročno obleko si oskrbi. Ko sem portoriški fantom pravil, da imajo pri nas neveste doto in s kakšno skrbnostjo in pridnostjo si pripravljajo bašo, so planili vame: "Gospod, kje je tista dežela, ki ima taka dekleta? Povejte nam. Gremo ponje."

Najhujše za portoriške fante pa je zakon, ki določa, da mora vsak, ki se je spozabil nad mladoletnim dekletom, ga poročiti ali iti v ječo. Verjamem, da so ta zakon izglasovali z dobrim namenom, da bi dekleta ščitili pred brezvestnimi zapeljivci, vendar tako, kot se danes izvaja, je naravnost krivičen za fante, dekletom pa služi kot past, da z njim fante lovijo, oziroma da se nad njimi maščujejo.

Kako spretno ga znajo izkoristiti! Zlasti punčare, ki jih narava ni obdarila s posebno privlačnostjo, ali ki zaradi nemarnosti, prevzetnosti ali razuzdanosti nimajo izgledov, da bi po redni poti prišle do moža. Če same še ne znajo, jih poučijo matere ali starejše sestre, kako omrežiti fanta in ga potem zatožiti, da jo je zapeljal. Pa ni treba, da jo je zapeljal. Pa ni treba, da je dekleta nosna, niti ji ni treba dokazati, da sta kaj skupaj imela, dosti je, da ga zatoži, češ da se je spozabil nad njo, in s pričo dokaže, da so ga res kdaj videli v njeni družbi, in sodnik mu da v izbiro ali poroko ali ječo. Večkrat je taka poroka hujša ko ječa, kljub temu ne poznam slučajja, da bi si fant izbral ječo, vsak se rajši poroči, večinoma z namenom ločiti se, kakor hitro se bo dalo.

Ta postava, kakor se izvaja, je strašno orožje v rokah maščevalnih deklet. Kot sem v nekem prejšnjem članku opisal, se mladina na Portoriku zgoda zaljubiti. Fant še nima pravega pojma, kaj je zakon in kakšna bodo bodoča življenjska družica. Ker pač imajo vsi "neveste," jo mora imeti tudi on. Izbere si prvo, ki se mu spetno nastavlja. Ko dočrta, uvideva, da ta ne bo dobra žena, in se je skuša otresti. Brž ko dekleta zasluži fantovo namero, ga naznani, češ da jo je zapeljal, in poroka je tu. Koliko takih parov sem z žalostnim srcem poročil. Kakšna je taka žalostna sreča, si lahko mislite.

Ali pa takole: Dekle je nosno fantom, ki ga ne ljubi in ga ne bi rado za moža. Ogleduje se za kakim boljšim in ga začne obietavati. Saj ni treba, da pride res do intimnega razmerja med njima, dosti je, da dokaže, da je z njo hodil, in sodnik verjame, da jo je zapeljal. Fant mora z njo v zakon. Kaj takih poznam.

Poznam tudi nekoga, ki sem ga takoj poročil in je po rojstvu prvega otroka zamenjal čakal več let na drugega. Ni ga hotelo biti. Šla sta oba k zdravniku. Ta je ugotovil napako pri možu. Začuden vpraša zdravnika: "Kako pa, da sem enega imel?" Še bolj debelo pogleda, ko mu zdravnik odvrne: "Vi nobenega."

Največji reveži so dobri fantje, ker za temi take punčare najbolj norijo. Za veseljačenje in uživanje jim služi kdorkoli, poročile bi se pa rade le z dobrimi.

Pred sabo na mizi imam pismo, ki sem ga te dni prejel s Portoriko od res dobrega in čednega fanta, ki je podnevi delal, zvečer pa študiral na univerzi. Piše: "Gospod, ne zamerite, če Vam povem, da sem študij pustil. Kot veste, nimam denarja, da bi se vzdrževal na univerzi, zato sem se vpisal na večerne tečaje, podnevi pa delam. Nekaj časa mi je šlo vse lepo in gladko in sem kar lepo napredoval, čeprav je bilo precej naporno. Zadnje čase so se mi pa začela nastavljal nekak dekleta na povratku z univerze in nikakor se jih nisem mogel otresti. Če sem se ene znebil, je bila že druga poleg mene. Nisem našel drugega izhoda, da se nadležnic znehim, kot da sem unvero pustil. Hudo mi je. Za to sem se odločil zaradi tiste za nas fante tako nevarne postave, ki jo Vi dobro poznate. Če bi me katera hoteli po njej vjeti, jaz ne bi mogel utajiti, da nisem z njo ponoči zunanaj. Prisiljen in nesrečen zakon pa je hujše kot ne imeti univerze."

Se vam ne smilijo ti ubogi portoriški fantje? Meni se in še prav močno.

Rev. Franc Blatnik, SDB.

"Trije lički

Cleveland, O. — Dramatsko društvo Lilijski priredi v soboto, 6. januarja 1962, ob 8. uri zvečer v dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave. zabavno igr "Trije lički."

Kdor bi se rad pošteno nasmejati in pozabil na vsakdanje skrbi in težave, ki nam jih prinaša življenje, naj se pridruži nam in pride gledat to veseligo. Videl bo, kako bi se dalo jesti in piti zastoj, in poleg tega uiti kazni za neplačan račun. Sicer sem pa že preveč povedal, boljše je, da pridete sami in boste zvedeli za ta recept.

Režija je v rokah izkušenega režiserja g. Ivana Hauptmanna, kateri je izbral dobre — najboljše — igralce, ki garantirajo za popoln uspeh podajanja igre.

Na svidenje torej 6. januarja ob 8. uri zvečer na Holmes Ave. Milan Jager.

Telovadna akademija STZ

Cleveland, O. — Prva kulturna prireditelj, ki jo bomo imeli rojaki v Clevelandu v novem letu 1962, bo telovadna akademija clevelandskega odseka Slovencev. Zveze. Če premislimo, da gre pri tem za izrazito mladinsko kulturno prirediteljo, potem smo tega zares lahko veseli. Nedeljska, prireditelj bo pokazala uspeh smotrnega in zivnega dela naših fantov in deklet, naraščajnikov in naraščajnic, ki so se od lanske jeseni te den za tednom vsaj dvakrat na teden zbirali v stari šolski telovadnici pri Sv. Vidu in se urili v disciplini in v tehničnem telovadnem znanju. Ker je med njimi lepo število dijakov in dijakinj in ljudsko šol. mladine,

Katoliški škofje o položaju kat. Cerkve v Jugoslaviji

(Nadaljevanje)

Škofje si jemljemo svobodo, da podamo nekaj nasvetov, kako bi bilo mogoče priti do večjega medsebojnega zaupanja in začetni pogajanja za ureditev odnosov med vlado in Sv. stolico:

1. Paragrafa 6 in 7 državnega zakonika predpisujeta, da nihče ne sme odvracati državljanov od udeležbe pri javni službi božji. Toda na žalost moramo ugotoviti, da učitelji in drugi šolski činitelji pritiskajo na učence in dijake, da bi ne hodili v cerkev in se ne udeleževali raznih verskih prireditev. Nekateri učitelji gredo tako daleč, da napovedujejo dijakom slabe rede, ako bodo hodili k službi božji. Tak pritisk raztegnejo tudi na starše dijakov, češ da morajo otrokom prepovedati obiskovanje cerkve, če nečajo, da bodo izgubili službo ali penzijo — in še drugačne slabe posledice jih utegnejo doleteti. To se godi še tudi dandanes in to kljub množestevnim pritiskom od strani duhovnikov in škofov na naslov prizadetih oblasti. Tako početje je v očitnem nasprotju s predpisi zakona. Zato pozivljemo vlado, naj poseže vmes in napravi temu kršenju zakona konec enkrat za vselej.

Dalje moramo ugotoviti, da kljub jasnim predpisom zakona, ki ustanavlja svobodo bogoslužja za vse državljane brez razlike v kaj lepih besedah, mnogi državljani te svobode le ne smejo uživati. Mnogi zaposleni v državnih uradih in mnogi delavci, posebno tisti, ki so zaposleni v oddelku za pouk in šolstvo, si kar ne upajo hoditi v cerkev in k službi božji. Ne upajo se poročiti v cerkvi in ne poslati h krstu otroke. Imamo primere, ko so učitelji izgubili službo in jim je bilo izrecno povedano: zato, ker ste se udeleževali cerkvenih poobnošt in to kar javno. Jasno je kot beli dan, da je tako odpuščanje iz služb v popolnem nasprotju s črko in duhom zakona. In vendar šolska vodstva žugajo podrejenim s težkimi kaznimi, ako izpolnjujejo to, dar jim nalaga njihova cerkvena zapoved.

Škofje moramo ta dejstva ugotoviti in apelirati na vlado, naj že vendar enkrat napravi konec temu kroničnemu kršenju zakona. Pred dvemi leti smo škofje poslali valdi posebno spomenico, ki je obravnavala obžalovanja vredne dogodke v Bačini pri Pločah v Dalmaciji. Dva duhovnika, ki sta prišla tja, da bi maševala v župnijski cerkvi, so telesno napadli in pretepli, nato nasilno izgnali iz kraja. Nasilno so jima zabranili vstop v cerkev. To je bila očitna kršitev najbolj temeljne verske svobode. Kljub temu nismo opazili, da bi bila vlada napravila primerne ukrepe, ki bi za naprej tako početje onemogočili.

2. Državni zakonik (paragraf 16) določa: "Osebe, ki se zdravi, jo v bolnišnicah ali žive v domo-

zato so za nedeljsko svojo prireditelj še posebno izbrali zadnje božič. počitnice.

Tehnični vodja ali po domače načelnik clevelandskega odseka STZ je eden od nekdanjih slovenskih orlovskih telovadnih pravakov br. Janez Varšek, duhovni vodja pa kaplan pri Sv. Vidu gospod Rajko Hobart. Prireditev zlasti teh dveh se moramo Slovenci od Sv. Vida zahvaliti, da se moremo zares postaviti s tako lepo mladinsko kulturno organizacijo. Lahko mi verjamete, rojakinje in rojaki, da boste v nedeljo navdušeni odhajali od njihove akademije. In ker gre za vaše najdražje, boste gotovo tudi živo občutili v svojih srcih toplo čustvo zadovoljnosti, če že ne naravnost sreče, ker boste videli, da se vendarle da veliko za telo in duha koristnega doseči, če je za to kaj resne volje in ljubezni. Bog živi in na svidenje!

Janez Sever.

vih za ostarele, prav tako one v šolskih taboriščih, dijaških zavodih in podobnih ustanovah, morajo imeti priložnost za izvrševanje verskih vaj v okviru hišnega reda dotičnih ustanov in duhovniki naj jih svobodno obiskujejo, kadarkoli kdo izrecno za tak obisk prosi."

To je dober in pameten ukrep zakona. Na žalost pa moramo ugotoviti, da se odgovorni uradniki niti tega dovolj jasnega zakonskega predpisa ne držijo. Dijakom v študentovskih domovih se ne daje svoboda, da bi hodili v cerkev; duhovnikom pogosto ne dajo dovoljenja, da bi obiskali bolne in umirajoče po bolnišnicah in domovih za ostarele. Položaj mož in fantov v vojski in oseb v ječah ter poboljševalnicah je pa še slabši. Vsaj v primerih blazajoče se smrti naj bi dobiili priložnost za prejem zakramentov. Tudi vojaki v aktivni službi naj imajo svobodo iti v cerkev ob nedeljah in praznikih. Prav gotovo bi vojaška disciplina zavoljo tega prav nič ne utpela. Nasprotno — taka svoboda bi zelo ugodno odjeknila med vojaki samimi, prav tako med njihovimi starši in med ljudstvi Jugoslavije na splošno.

3. Stara navada je, da v oddaljenih vaseh, kjer ni cerkve, duhovniki spovedujejo stare in onemogle vernike po domovih. In vendar — poznamo celo vrsto primerov, da so bili duhovniki zavoljo izpolnjevanja te pastirske dolžnosti kaznovani. Sodniki, ki nalagajo take kazni, prav gotovo napravljajo hudo škodo skupnosti, ko ustvarjajo upravičeno javno nezadovoljnost z javno civilno upravo v naši domovini.

4. Prosimo, naj nameščenci, delavci, dijaki in šolski otroci imajo prost dan ne samo ob nedeljah, temveč tudi na zapovedane praznike, ki jih je samo deset na leto v naši državi.

5. Ker zakon ne dopušča verskega pouka v nobeni šoli, bi bilo popolnoma pravično, da bi bila po šolah enako zabranjena protiverska propaganda. Šole so last ljudstva; velika večina našega ljudstva je verna in želi otroke vzgajati v verskem duhu. Duša in srce mladine sta oškodovana, če njihova vzgoja v šoli nasprotuje vzgoji doma in družine. Zlasti učitelji v ljudskih šolah naj bi ostali zgolj pri razlaganju učnih predmetov.

Tudi vemo, da zakon ne omejuje verskega pouka zgolj na šole, stene župnijskih cerkev. Torej je verski pouk dovoljen v vseh cerkvah brez razlike. In vendar so se našli sodniki, ki so kaznovali duhovnike zavoljo takega pouka v kapelah in vaških podružnicah. Kaznovali so jih z ječo in denarno globo. Podobna kazen je zadela marsikakega duhovnika, ki je sprejel v pouk otroka brez pismenega dovoljenja obeh staršev, čeprav je otrok prišel prostovoljno. Pa vendar zakon ne zahteva izrecno nikakega podpisa staršev. Poleg tega nekateri šolski vodje odvracajo učence od verskega pouka z različnim nezakonitim strahovanjem. Bili so primeri, da so šoleke oblasti primorale starše k izjavil, da njihovi otroci nimajo dovoljenja za verski pouk.

6. Cerkev ne more vršiti verskih dolžnosti in niti ne more imeti obstanka brez primernih šol za vzgojo in pouk bodočih duhovnikov. Šole za pouk duhovniškega naraščaja so nujno potrebne. Pravičnost in prava zahteva pameti je, da država vrne Cerkvi njene nekdanje šole v prosto uporabo. To je eden temeljnih pogojev, da se omogoči normalizacija v odnosih Cerkve in države.

7. Iz istega razloga je nujno, da se vrnejo redovnikom in redovnicam njihovi nekdanji samostani in druga poslopja, ki so bila njihova, preden jih je država vzela.

(Konec prihodnjic.)

IVAN PREGELJ:

Bogovec Jernej

V bogovcu se je prečudno obudilo:

"Prazni so dnevi... Ali ni ničesar, da bi napolnilo? Kako da mi ni deset let in še več v bridkosti spregovorilo, kakor mi je zdaj? O moj Bog! Saj je vendar tako dobro vedeti, da je že bil neki človek, ki je hodil, kakor hodim jaz, da je trpel, da je uro svojega rojstva klet, da je obupal in vendar živel..."

Od Kranja se je zbudil znova zvon. Zakaj ni spregovoril v nadlego kot prej? Bogovec je čutil, kakor da mu spada bolečina z razbolele duše.

"Prazni so dnevi življenja. Nekaj mora imeti človek, da ne obupa. Mir ali pa boj, ljubezen ali pa srd, Boga ali pa malikovstvo, vero ali pa svečenje. Potolažen mora biti in hoče biti. Otrok po svoje na materinem krilu, mož po svoje ob pridruzi v ljubezni mesa, vdovec brez žene in otrok ob vinu, ob prijatelju, ob spominih."

Še jasneje je videl bogovec: "Ubiti moram tegobo svoje duše. Strašno sem tlačnil mislim iz nenavidnega in duhovinam iz nečednega. Zajmi, duh, iz vrela, ki je usahnul in je spet zažuborel! Gospod, potolaži s svojo besedo moj samotni božični večer!"

Bogovec je bral globlje v zgodbe pobožnega Husita. (Izaija). In mimo berila so vstajali spomini, bridki in sladki, vstajala je sladka trudnost, mehka žalost, solza... In še zdrava žeja po vinu...

Prišel je strežnik brdskega barona in vzdramil bogovca. Položil je daril od grajskih na mizo ob knjigo in izročil pismo. Bogovec ga je razgrnil in bral:

"V imenu Gospoda Jezusa Kristusa, ki se je za vse ljudi na svet rodil, vzdajeta mir in prijazen nebes zakonski Nikolaj in Judita."

Saj bogovec ni hotel verjeti, a ogrelo se mu je vendar vse osrčje in je bil hvaležen:

"Gospodu Nikolaju in gospe Juditi, božični mir in prijazen nebes."

Vsa zemlja je bila pesem zvonov, nebo je cvetelo v zvezdah. Bogovec je vzdihnil:

"Saj se ne lažejo, ki pravijo, da je mir. Gospod, ne bom obupal, ne bom visel."

Bogovec je hodil po svoji celici poln sladke nepočakovanosti in žalosti. Kakor otrok, ki hrepeni in joče po materi, a je mati blizu. Pa mu le ni dovolj blizu...

Plamenice, ki so se vnmale od Suhe in Britofa, so povedale bogovcu, kako močni so zopet papežniki. Dvajset let niso več vstajali k polnočnemu svečenju zaradi nadležnosti, ki so jih imeli od evangelijskih. Zdaj se jih niso več bali.

Kaplja pelina je hotela kaniti v bogovčovo veselje. Pa se je premagal in je le pomiloval:

"Močno vino je svečenje. Zato so močni, ker ga imajo. Ali je prav storil Martin, da ga je prekel? Ali ni bil celo nič iz žene in matere, iz otrok in igre? Ni prav storil, da je zavrgel, kar je prijetno."

Čudna sla je obšla bogovca. Vstal bi in šel za plamenicami, za glasom zvona. Vstopil bi v Kranj v mesto in cerkev. Zakaj Martin ni storil prav. Po nepotrebnem je zavrgel prijetnost.

Odprl je v hodnik iz svojega samotišča. Pozabljeni vonj kadila in oljke mu je udaril v čutnice. Druga kaplja pelina je kanila v veselje njegovega

svetega večera. Bolno je občutil:

"Gospod baron Adam, rajni gorečnik! Dobro je, da ležiš v grobu. V tvoji hiši kadijo in kropijo kakor v veži ljubljanskega Tomaža. Gospod Adam, gorečnik s šalo slanine in mesa za petek in soboto, spi mirno! Tvoj red je prešel. Slej ko prej bo post, bo kadilo, bo zadušstvo in svečenje."

Tudi ljudje iz gradu so prižgali luči na pot. Bogovec se je trudno nasmejal:

"Pojdem še sam in vem, da bom videl. Moj učeni Abdija bo navzoč pri Treiberjevi pesmi."

Vstal je na pot in šel samcat skozi temo za daljnim svitom plamenic in težkim klicem zvonov. V tišini noči in sosedstvu zvezdnatega neba se je zopet umiril v mehko in medlo žalost. Prešel je mimo razpela otročnic, ne da je videl. Ob samotni, pomejniški koči gredel, je čul teško kašljati starega človeka. Zbudil se je v bridko skrb, ki mu je skrivnostno rastle iz neslutene in nepoznanega:

"Bodilj."

Še je mislil: "Stotera je smrt. Moji mro za bodiljem. Oče, mati, tast in Agnes in še zadnji sin. Ali je tudi meni sojena ta bolezen?"

Dospel je do mesta in vstopil v cerkev, kjer je služil svojemu Bogu Primož Treiber. S kora mu je pel Ziga Wassermann, pred oltarjem je stregel Wassermannov katoliški hlapčič Adam. Wassermannov evangelijski mladeč je ležal za učiteljem Dachsom za mizo pri Schlagnovem vinu in v tegobi.

Bogovec je poslušal za petjem. Ni bilo zoprno. Moral je tehtati:

"Naša pesem, papežniška pesem. Še v pesmi si nismo bratje. Ušesom hini pesem razločenikov, duši ni zdrava. Duh ne razume besed, ki so lepe, sliši jih samo uho. Naša pesem pa se ne laže, govori iz srca in duha. Bridka je, a je zdrava. Naša pesem je duh. Pesem babilonske hčere je vpij veselja in ples, blodnja iz mesa za meso..."

Pa kakor da mu hoče pesem ugovarjati, se je oglasilo zaupno, trpko, otroško. Vsa srenja je pela:

"Eno dete je rojeno, o rojeno notri v tem mestu Betlehem..."

Bogovec je pogledal po ljudih in ostrmel. Videl je ljudi, ki jih je poznal. Bili so njegovi. In še je pogledal in je bilo, kakor je pričakoval: v koru nad oltarjem je spoznal lice brdskega barona.

Pesem je zaupno pela v njegovo žalost:

"Notri v eni štalici notri na mehki slamici. Aleluja."

"Ne bom sodil," je trpel bogovec. "Iz žen so in mater, iz otrok in igre. Jaz sam sem prišel iz otrok, iz igre. Grešil je Martin, da je prepovedal svečenje."

Duhovni pred oltarjem je povzdigoval. Sredi kleččih množic je stal en sam človek in vzravano, visoko. Mladi cerkovnik Pero ga je videl in spoznal; preril se je do njega. Teško roko je položil bogovcu na rame in rekel zamolklo:

"Pojdiva!"

Bogovec se je nejevoljno okrenil. Oni ga je prijel za rame. Dvajset kmetijskih ramen je iztisnilo bogovca iz cerkve. Cerkovnik mu ni izpustil roke. Zdaj je pahnul, da je odletel predikant čez stopnice.

(Dalje prihodnjite)

VESTI IZ SLOVENIJE

Ena soba za 30,000 dinarjev

Kake so stanovanjske razmere v Ljubljani, nam lepo pove tole pismo uredniku "Dela," ki ga je ta list objavil 16. novembra letos pod gornjim naslovom Ena soba za 30,000 din.

Tovariš urednik!

Rad bi opisal dogodek, ki se je meni in mojemu tovarišu globoko vtisnil v spomin, dogodil pa se je letos 9. novembra za Bežigradom v Ljubljani.

Tega dne sem dobil naslov Marije Vidic, Titova 79. Poslala je na oglas mojih tovarišev ponudbo, da odda sobo. S tovarišem sva se takoj odpravila za Bežigrad.

Ustavila sva se pred staro enonadstropnico in pozvonila. Odprla nama je prijazna žena srednjih let in naju povabila v stanovanje. Ko sva ji razodela namen obiska, nama je pokazala sobo. Bila je velika približno 4x4 m, še kar svetla in bi bila prijetno bivališče. Nato nama je žena v razgovoru našla vse dobrote, ki bi jih imela pod nje streho: ogrevanje, oprema s posteljnino, souporaba kopalnice, zajtrk in pranje perila. Na koncu pa je po kratkem premolku povedala tudi ceno: 10,000 din — toda za osebo! — in ker bi v sobi prebivali trije študentje, bi tako dobila zanj in Agnes in še zadnji sin. Ali je tudi meni sojena ta bolezen?"

Lahko si mislite, kaj se je v tistih trenutkih zbiralo v najinih možganih. Še enkrat sem se spomnil besed, ki jih je izgovorila malo prej zgovorna lastnica sobe: da nima namena izkoriščati ubogih študentov, da je cena čisto primerna in realna.

Prvi sem se znašel jaz in omenil, da s tovarišem ne potrebujemo kopalnice niti zajtrka, da bova kurjavo sama kupila, da tudi prati ne bo treba; imava tudi svojo posteljnino, sem se branil. Ko pa sem vse povedal, se je ženil obraz čudno zmračil. Rekla je, da se ji potem oddajanje sobe ne izplača.

Vljudno sva se poslovila, vsa osupla nad tako neizmerno dobroščnostjo in praktičnostjo.

Ker pa že piševa, bi rada povedala še tole: vsa v strahu trepete, da bo sedanja gospodinja, ki je le za nekaj tisočakov bolj usmiljena, vse to zvedela. Ne vem, kaj se bopotem zgodilo.

I. Z. in M. R. Ljubljana.

Pismo je mogoče pravilno razumeti šele tedaj, če upoštevate, da je povprečni zaslužek jugoslovanskega delavca okoli 18,000 dinarjev na mesec.

Kje je krivda?

Tole pismo Herice Kumer iz Ljubljane uredništvu "Dela," objavljeno v imenovanem listu

16. novembra letos, bo zanimalo bolj gospodinje. Le berite!

Tovariš urednik! Kje je krivda, da so jajčka v prodajalnah socialističnega sektorja v Ljubljani, a najbrž tudi drugod, po vonju in okusu prav ogabna, pa čeprav niso pokvarjena.

Taka in podobna vprašanja si dnevno postavljamo nešteti nejevoljni potrošniki tega tako neobhodno potrebnega živila, saj skoraj ni kosi ali večerje, da jajček ne bi potrebovali.

Veseli smo, da je iz naših prodajalnih skoraj izginil tisti neprijetni odgovor "Nimamo. Zmanjkalo." Zdaj jajčk ne zmanjka več, pa tudi pet gnilih med desetimi ne dobiš. To je gotovo zasluga kurjih farm. Do sem naši živilski industriji vsa čast, saj je za našo zaposleno žensko marsikatera jajčna jed zelo primerena, ker niti priprava niti kuha ali peka ne terjajo preveč časa. Jed pa je tečna, izdatna in relativno še kar poceni.

Toda kvaliteta jajc je zelo slaba. Prav vseeno je, ali jih kupiš v ljubljanskih mlekarinah, pi živilih, Zelenjavi, Marelici, v delikatesi ali katerikoli specerijski trgovini, povsod imajo vonj in okus po nečem neopredelivem. Prej si vsaj vedel, če je jajce pokvarjeno, čim si ga razbil, danes pa šele, ko ga želiš pojedsti. Skoraj vsaki jedi, ki jo z

njimi pripravimo, pokvarimo okus.

Trenutno se gospodinje rešujemo s tem, da se zatečemo na živilski trg h kmetičam, ki pa položaj izkoriščajo in cene navijejo, da je kaj. Mislim pa, da je to le izhod za silo, in še to le za nekatere, ker se vsa ljubljanska gostinstva nikakor ne morejo zalagati s proizvodi privatnega sektorja, da o gostinskih lokalah sploh ne govorim.

— Znana premogovna ležišča v Združenih državah predstavljajo 40 odstotkov celotnih znanih ležišč premoga na svetu.

SLOVENSKE RADIO ODDAJE

Petek: 6:00-7:00 zvečer, postaja WXEN-FM, 106.5 Mc

Sobota: 6:00-7:00 zvečer, postaja WXEN-FM, 106.5 Mc

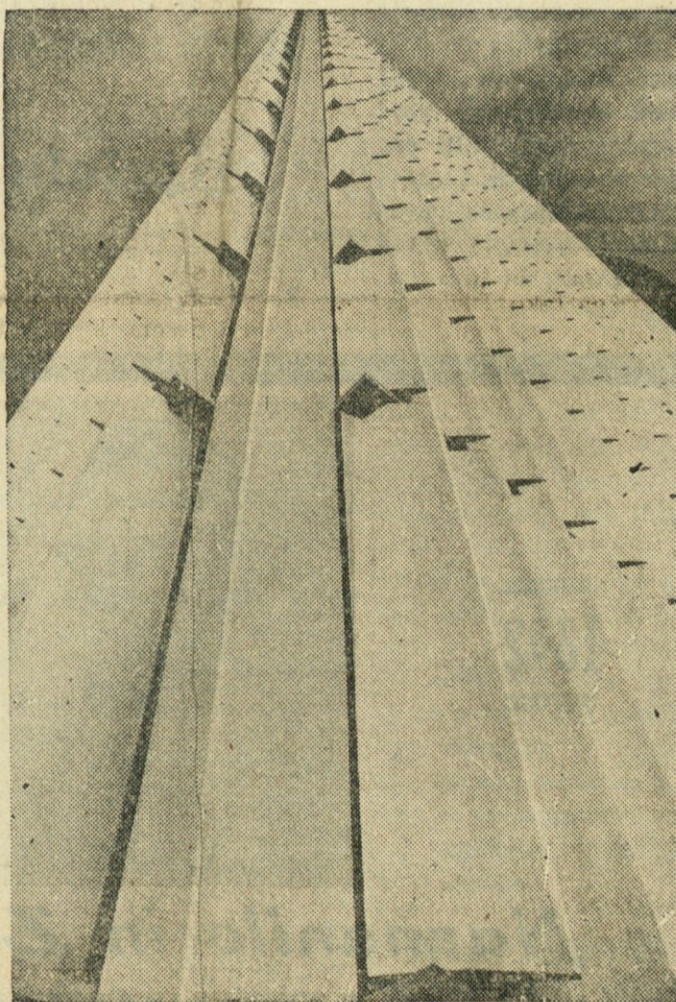
7:00-7:30 zvečer, postaja WJMO-AM, 1490 Kc

Nedelja: 10:30-11:00 dop., postaja WDOK-AM, 1260 Kc

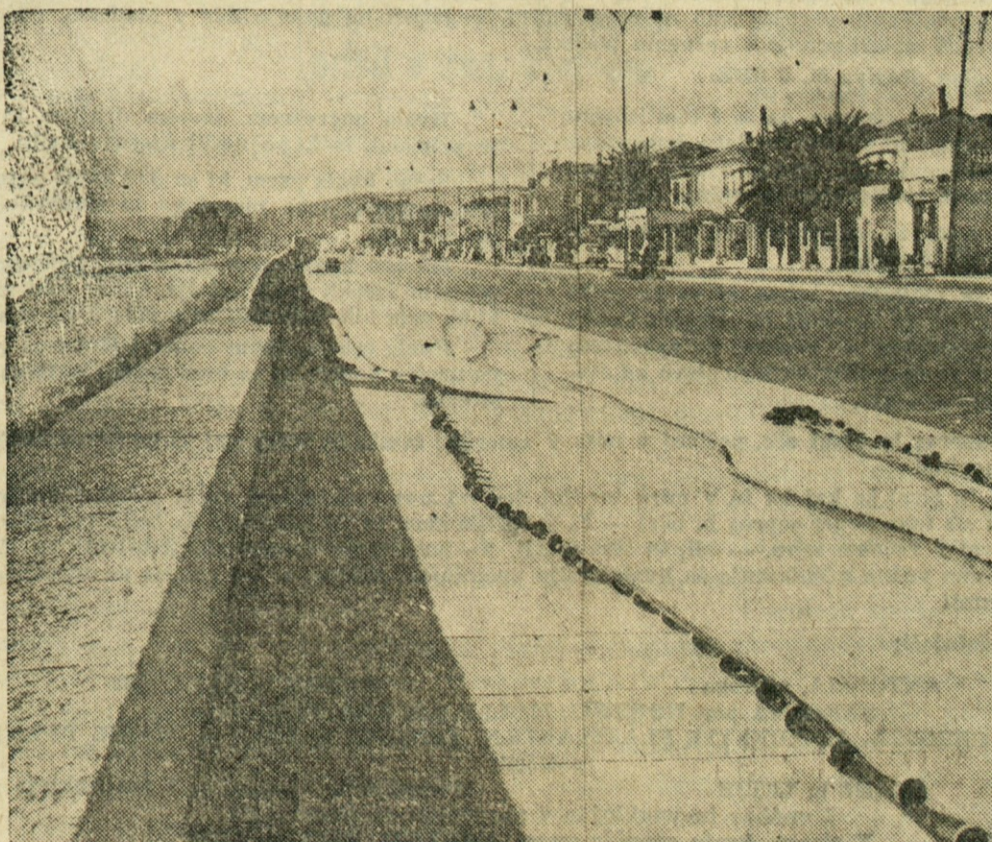
11:00-12:00 dopoldne, postaja WXEN-FM, 106.5 Mc

12:30-1:00 popoldne, postaja WDOK-AM, 1260 Kc

Ob nedeljah je ob 8:00-9:00 zjutraj srbski program, ob 6:00-7:00 zvečer pa hrvaška ura. Obe oddaji sta na postaji WXEN-FM, 106.5 Mc.

SONCA NE MARAJO — Mlado in staro se je v modernejši dobi zagnalo, da si pridobi lepo rjavo barvo, ki jo pri naša življenje na soncu. V Honolulu na Havajih jim sonca ne manjka, zato so novo Ala Moana palačo opremili s posebnimi ščitniki, ki jih elektronične naprave premikajo tako, da sonce nikoli ne sveti naravnost v palačo. Na sliki vidimo del teh naprav.

SAMOTNA CESTA — Poleti je Cagnes ob morju na Francoskem poln gostov. V zimski dobi ostanejo v mestecu le redki domačini in ribiči. Na sliki vidimo ribiča, ki je raztegnil svojo mrežo po prazni cesti, da bi jo lažje pregledal in zakrpal.

"Šolane gospodinje" v mnogih panogah

Zamisel o letalskih strežnicah je prerasla v poklic mednarodnega pomena

Bilo je pred petnajstimi leti. Ljudje na pariških ulicah so se vpraševali, kakšnemu poklicu ali združenju pripadajo dekleta v modrih uniformah in v baretkah, okrašenih s čudno mitološko živaljo: s pegazom, ki je imel rep sirene. To so bile prve "zračne gospodinje." Intervjuvali so jih in jih fotografirali: rodil se je nov poklic. Francosko zamisel o letalskih strežnicah je prerasla v poklic mednarodnega pomena.

Kandidatke seveda ne manjka, čeprav so pogoji za sprejem dokaj zahtevni: starost vsaj 21 let, kandidatka mora biti samska, vdova ali ločenka, imeti mora splošno izobrazbo ter aktivno obvladati angleščino, pasivno pa še drug tuj jezik.

Če izpolnjuje vse te pogoje, jo pokličejo na šesttedenski tečaj na letališču Orly. Po petinštrideset kandidat v razredu se seznanja z osnovami meteorologije, prakso pa opravljajo v letalskih kabinah z linami, pasovi, okrepčevalnico, kuhinjo... "Utrnite cigarete, pritrpite si varnostne pasove! Na poti do Kaira in dalje do Kartuma bomo videli... Zdaj letimo nad egiptovskimi piramidami..."

Vse z nasmehom, prijazno, ustrezljivo — za mesečno plačo in za premijo, ustrezno s številom milij.

"Prva leta po vojni je bil polet iz Pariza na otok Reunion prava pustolovščina," pripoveduje starejša letalske strežnice, ki veljajo za pionirke novega poklica. "Med vmesnimi pristanki smo spoznale nove dežele, kajkrat je trajalo potovanje s presledki tudi po teden dni. Zdaj smo bile vodnice, potem bolničarske in celo otroške negovalke, če sta oče in mamica potovala z vsem naraščanjem."

Tisti pionirski časi so zdaj v glavnem že mimo, zakaj v modernih reaktivnih letalih je prostora tudi za 140 potnikov, za katere skrbijo po tri "gospodinje" in trije strežniki. Delo "hostes" se je poenostavilo tudi zaradi mnogih hitrejših letal, spričo katerih se je čas poletov občutno skrajšal.

Potem se je novi poklic razširil na vrsto drugih dejavnosti. Na svetovni razstavi v Bruslju na primer je tri sto "tajnic" sprejemalo obiskovalce in jim prijazno dajalo napotke. Zaradi naraščajočega povpraševanja po "šolanjih gospodinjah," sprejemnih tajnicah" in dekletih s podobnimi nazivi so v Parizu odprli dve šoli za "hostese," katerih absolventke zlahka dobijo službo v velikih podjetjih in ustanovah, na primer v kemični, avtomobilski in petrolejski industriji, pa tudi v bančništvu in pri carini, zlasti v turistični sezoni.

Laoški principi se razšli

VIENTIANE, Laos. — Dolge mesece so laoški principi, ki imajo nalogo sestaviti laško nevtralno koalicijsko vlado, hodili kot mačka okoli vrele kaše okoli vprašanja, kako naj bodo ministrstva razdeljena na tri skupine, protikomunistično, komunistično in nevtralno. Toliko so se sporazumeli, naj bo 16 ministrstev in da naj osem od njih pripada nevtralni skupini, po štirje pa komunistom in protikomunistom. Glavno vprašanje je, kdo naj pride v nevtralno skupino.

Nevtralni princ Suvana Fuma je hotel imeti zase pravico, da imenuje osem nevtralnih ministrstev in jim dodeli ministrstva. Protikomunistični princ Bun Um se je temu uprl in zahteval, da mora tudi on imeti besedo, kdo pride v nevtralno skupino in kakšno ministrstvo naj dobi. Slo je pred vsem za policijsko in vojno ministrstvo.

Princ Bun Um je nastopil takoj v začetku tako odločno, da ni niti prišlo do otvoritve prve formalne seje, pa se je sestanek razbil in pogajanja so zopet na mrtvi točki.

Ameriški diplomatje v Vientianu so s potekom pogajanj zelo nezadovoljni. Ne morejo razumeti, zakaj princ Bun Um tako malo zaupa laoškim nevtalcem.

Sreča?

"Poglej, Zvonko! Štiripersno deteljico sem našel!"

"To znači, da se boš kmalu oženil."

"Tako? Mislim sem, da pome-ni to srečo!"

MALI OGLASI

1167 E. 58 St.

4 čiste sobe in kopalnica v najem za \$45. Vprašajte za Mike-a na 1169 ali kličite WH 3-0010. (2)

Stanovanje se odda

Lepo štirisobno stanovanje s kopalnico se odda na 1233 E. 58 St. Vprašati na istem naslovu od opoldne do osmih zvečer. —(4)

Poštenega najditelja

poročnega prstana s pritrjeno svetinjo sv. Duha, zgrabljene-ga 15. novembra v bližini cerkve sv. Vida, lepo prosim, da ga proti nagradi vrne in pokliče: IV 1-4039. (5)

Pay Yourself FIRST...

Pay Yourself REGULARLY!

TO BE SURE OF HAVING CASH WHEN YOU NEED IT—FOR CHRISTMAS PLANNING—NEXT YEAR—AND EVERY YEAR—CHILDREN'S EDUCATION, A COMFORTABLE RETIREMENT, TRAVEL—PLUS ALL THE OTHER DREAMS OF NICE AND NECESSARY THINGS FOR THE FUTURE.

All Savings Deposited through JANUARY 15th... Earn 4% from JANUARY 1st

ST. CLAIR SAVINGS

3 Locations

813 East 185th St. 25000 Euclid Ave. 6235 St. Clair Ave.

Karel Mauser:

LJUDJE POD BIČEM

III. del.

Ko se vrne, jo bo spet odklenil. Lidija je govorila skoraj šepetaje, mu prinašala pošto in vdano čakala na njegove ukaže. Imela je povsem druge oči, plašne, trudne in ko je sedela k pisalnemu stroju, je bil njen obraz zelenkasto bel.

Mračilo se je in nekam ubito se je sklonil čez mizo in prižgal luč. Odšel bi k Valenki, toda bilo ga je sram. Do mrtve sicer ni čutil nobene obveznosti več, zadnje, kar je bilo — da je plačal račun pri doktorju Petranu. Vendar je čutil neprijeten srh, če je pomislil, da bi se zdaj Vali naslanjala po njem.

Vstal je in na slepo segel v knjižno omaro, v kot, kjer so bile knjige, ki jih nikoli ni vzel v roke. Toda ko se je spustil v naslonjač in pogledal naslov, se mu je spačil obraz.

Bourget; Smisel smrti.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

BAKERY — BY OWNER

Well estab. 6 rms. liv. qtrs. Priced for quick sale at \$4,000. Must see to apprec. 4416 W. Diversey. BE 7-0148. (3)

BAKERY — BY OWNER

Estab. 32 yrs. incl. 2 story brk. bldg. Must sell due to partner lving. for Fla. Best offer for quick sale. Ideal loc. 1942 S. Cicero Ave. OL. 2-3598. (4)

REAL ESTATE FOR SALE

BY OWNER — OAK LAWN

Beaut. 6 rm. 3 bdrm. brk. Lge. lot. Gas ht. 1½ tile baths. 2 frpls. Attic, full bsmt. S & S. Nr. schls., shopp. & transp. Immed. poss. 9609 S. 51st Ave. Call after 7 p.m. NE. 6-0492. (4)

HELP WANTED — MALE

L. R. L.

UNIVERSITY of CALIFORNIA

LAWRENCE RADIATION LABORATORY

in the

LAS VEGAS, NEVADA AREA

Currently has openings for

ELECTRONICS TECHNICIANS

MECHANICAL TECHNICIANS

SCIENTIFIC PHOTO TECHNICIANS

Challenging positions in the field of nuclear research and development. Formal technical training in research and development field are prerequisites.

Forward resume to

MR R. E. JAEGER

P. O. Box 45, Dept. 5

MERCURY, NEVADA

val, da bi mogel kdo priti. Prosim. —

Umaknil se je od vrat, da je vstopila in prižgal luč v vežici.

— Temno je, luč imam samo v svoji sobi. —

V tem hipu mu ni bila dobrodružila. Zdelo se mu je, da je z njenim prihodom butnil med spomine veter, ki bi ne smel. Vse, kar je počasi in trpeče postavil nazaj na svoja mesta, se je pričelo nagibati.

V svojem plašču je prinašala nekaj, kar je nekoč prinašala Nataša — bežanje v pozabo. Ko je zaprl vrata v sobo je bil še vedno zmeden in brez besede ji je pomagal sleči plašč.

— Sedí, prosim. — Pokazal ji je z roko na kratko zofo; sam se je spet spustil v naslonjač.

— Nisem mislila, Blaž, da se boš tako strašno pokopal — je rekla. — Takoj po pogrebu si bil bolj priseben. Neža je odšla, kajne? —

— Da — je rekel. — Zdaj sem sam že več kot en teden.

— Niti tega nisem vedela — je rekla. — Ne mislim te žaliti, toda dejstvo je, da postajaš čudaki. Verjetno se žena ob močevi smrti bolj znajde kakor mož ob ženini. —

— Mogoče — je rekel brez izraza.

Zagledala se je v polico nad pisalno mizo.

— Pogled, Blaž, niti tega ne vidiš, da imaš v kozarcu že gnilo vodo. Saj ni več cvetja, samo steblovje. — Kar tako je dvignil glavo in strmel v kozarec. Vali se je vzdignila, segla po kozarcu in se obrnila proti vratom.

— Vržem jih v smeti — je rekla. Hotel je reči, naj vse pusti pri miru, da so bili to telohi, ki jih je natrgala Lidija in da so stali na Natašini nočni omariči, ko je umirala, toda ni imel moči. Pustil jo je oditi.

CHICAGO, ILL.

SEASON'S GREETINGS!

HAPPY NEW YEAR

TOWN & COUNTRY MOTOR HOTEL

(An Executive Inn Motor Hotel) 150-Air-Conditioned Units RESTAURANT AND LOUNGE Private Swimming Pool For Reservations Call: TORRENCE 2-2500

Calumet Expressway and Sibley Boulevard

CALUMET CITY, ILLINOIS

v kuhinjo. Vrnila se je brez kozarca.

— Zapuščas se, dragi — je rekla, ko je sedla nazaj na zofo. — Strašno se zapuščas. —

Zdaj šele se je scela zasukal proti njej in jo gledal. Lagodno se je naslonila nazaj na zofo in pri tem ji je krilo zlezlo nad kolena.

— Premišljam — je rekel topo. — Zame se je življenje čisto spremenilo, dobiti moram spet konec niti. Ti pač živiš za nekaj, kar se ti zdi vredno življenja — petje, luči, aplavzi. Ko se ti skrha glas, se boš unesla in tedaj si ob nekom poiščeš zavetje. Zdaj hočeš samo živeti, nočeš se vezati. Pri meni je drugače. —

— Prav isto — je rekla smeje. — Živeti, v tem času je vse drugo brez pomena. —

Nato se je zresnila in njen pogled je dobival nekaj kakor čjeja.

— Edino, če te je Natašina smrt spremenila v bistvu in si vse podrl, kar je bilo z njo zvezano. Potem, seveda — glas ji je postal šepetajoč — si morda želiš družinsko kletko, morda celo otroka — no, nekaj pač, kar diši po starem. Ustaljenost, konec krokarij in flirta, resnost. Tudi take mož-

ko dobiš pri štiridesetih, ko so že vse drugo poskusili. —

Gledal jo je z začudenim, maveličanim pogledom.

— Delaš pač načrte, kajne? — je rekla.

— Rad bi jih — je rekel trdno. — Zame osebno se je to obdobje zaključilo in če bom še nekaj časa čakal, se zna zgoditi, da bom prepozen.

V istem hipu se je domislil, da ji ni postregel, da je niti ni vprašal, kaj si želi.

— Oprosti, Vali. —

Naglo je vstal in prinesel piškote iz kuhinje. Nato je vzel iz omare steklenico likerja in dve kelihasti čaši.

— Nisem se domislil, ko si prišla. Oprosti. —

Ko ji je nalival, se je skušal nasmejniti.

— Veliko je narobe, samota je vražji učitelj. — Zdaj je moral sesti k njej, ni se mogel vrniti v svoj naslonjač.

— Močan liker je — je rekla in otresala z glavo. — Takoj vidiš, da ni domač. — Segla je po piškotu. Ko se je naslonila nazaj, je malomarno dodala:

— Letos pojdeš nemara spet preko, kajne? —

— Ne vem — je rekel na kratko. — O tem vedno odloči

OBVESTILO!

HRANILNE VLOGE SPREJETE DO 10. JANUARJA IN VLOŽENE ENO ČETRTLETJE, SE BODO OBRESTOVALE OD 1. JANUARJA PRI

Society NATIONAL BANK

MEMBER FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

1892

1961

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrjeni in žalostni src naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl naš ljubljani soprog, dragi oče, stari in prastari oče, tast in brat,

ANTON GOMBACH

Njegovo dobro in plemenito srce je prestalo biti na dan 14. decembra 1961. leta.

Rojen je bil 4. oktobra 1892 v vasi Naklo, fara Rodnik na Primorskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 50 leti.

Pokožnik je preje živel v Euclidu in se je pred 20 leti preselil v Madison, Ohio, kjer je pred 2 leti praznoval srebrno poroko s svojo drago soprogo Antonijo.

Pogreb se je vršil 18. decembra 1961 iz pogrebnega zavoda Behm v Madison, Ohio. — Po opravljenih pogrebnih obredih smo njegovo truplo prepeljali na pokopališče v Madison, Ohio, in ga tam izročili materi zemlji k večnemu počitku.

Bil je član društva št. 6 SDZ.

V dolžnost si štejemo, da se s tem iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako lepe vence cvetja ob njegovi krsti in mu s tem izkazali svojo ljubezen, spoštovanje in zadnjo čast.

Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše in za dobrodelne namene.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so ga prišli kropiti in ki so ga spemili na njegovi zadnji poti na pokopališče. — Posebej se zahvalimo članom društva št. 6 SDZ za lepo slovo od svejega umrlega sobrata.

Hvala pogrebcem, članom društva, ki mu je pripadal, in ki so nosili njegovo krsto.

Srečna hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za spremstvo na pokopališče.

Iskrena hvala vsem, ki so nam pisмено ali ustmeno izrekli svoje sožalje, kakor tudi vsem, ki so nam bili v dnevih naše žalosti na pomoč.

Hvala osebju Behm Funeral Home za vzorno urejen pogreb in za vsestransko izvrstno postrežbo.

Ljubi soprog in dragi oče, počivaj v miru v ameriški zemlji in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje druge domovine!

Lahko bi živel še kaj let in v miru ter ljubljen od nas vseh užival večer svojega življenja. Saj si nam bil tako dober soprog in oče! — Pa je prišla smrt in Te odpeljala na božji vrt, kjer boš sedaj počival v večnem miru. — Mi, ki smo ostali, Te pogrešamo vsepovsod. Žalujemo za Teboj in se Te bomo vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo spominjali, dokler, se vsi enkrat ne združimo — nad zvezdami!

Tvoji žalujoči:

ANTONIJA, soproga ANTON in RUDI, sina
TEREZIJA por. HOERNIG, MOLLY por. ERJAVEC, hčere
ALICE GERSPER, ANTOINETTE FLAEGARTEN, ERNESTINE TONN in MARIE BURNS, pastorka
SNAHE in ZETJE 12 vnukov in vnukin in 1 pravnučinja
7 vnukov in vnukin in 7 pravnukov in pravnukin
V starem kraju zapuščata sestre AMALIJO, ROZI in FANI.
Ostalo sorodstvo.

Madison, Ohio, 3. januarja 1962.

posebna seja. Meni je vseeno.

— Toda razvedrila bi bil ze-

lo potreben — je rekla krhko.

Meril jo je z nezaupnim, skrbnim pogledom, zakaj v tonu njenega glasu je bilo nekaj, kar ga je vznemirjalo. Ni si želel, da bi še kdo, poleg njega mislil na stvari, o katerih je še sam mislil le na skrivaj in počasi.

— Pogrešala sem te — je rekla nenadoma. — Včasih si človek vendarle zaželi ljubeznivosti, ki te ne vežejo. — Valenkin glas je bil čudno vroč.

Bregar se je nagnil in spet pričel nalivati. Toda v istem hipu si je želel, da bi vstala in odšla. Nekaj v njem se je pričelo razvezavati, skoz skorjo bole-

če rane, je kričalo življenje, sla po ohranitvi, umik pred bednim samotarjenjem.

V duškom je izpraznil kozarec in ko ga je postavil nazaj na taso, je Valenka vstala in stopila proti vratom, ki so vodila v spalnico, kjer je Nataša umrla. Hotel jo je ustaviti, hotel je zakričati, naj pusti tisti prostor pri miru, toda Valenka je že odprla druga vrata in v rahli svetlobi, ki ji je izza hrbita polzela po tistem prostoru, ogledovala veliko posteljo, zrcalo, negibne zavese, stojalo z mrtvim zelenjem in stene z motnimi rožami.

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

GRDINA POGREBNI ZAVOD

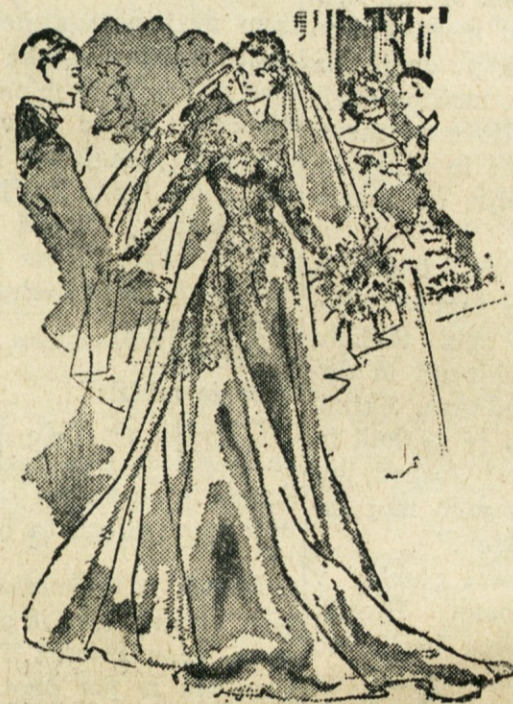
1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči

Henderson 1-2088

Kenmore 1-6300

Moderno podjetje — Zmerne cene

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znanke, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, papirja in črk.

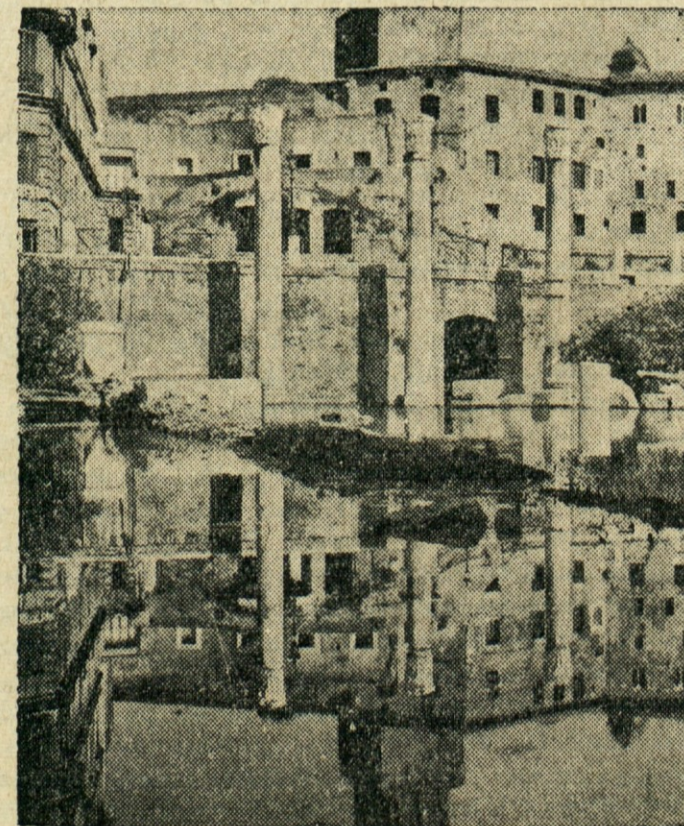
Naše cene so zmerne, postrežba uslužna.

Na svidenje!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

ZRCALJENJE — Stebrišče in stara zgradba se zrcalita v vodi, ki je preplavila Rimski forum, ko je počila glavna vodovodna cev.